

Před odletem z planety-země bohyně Dživy Nastěnka od ní dostává dárek – zlatý bubínek a jehličku! Dárek Nastěnka dostává pokaždé a vždy je to dárek neobyčejný. Proto také tyto dárky mají ve skazce svou funkci. Úlohu samochodného klubička cestoměrného jsme si již vysvětlili, zbývá počkat, jak se projeví ostatní dárky. Zajímavé je už to, že na planetě-zemi bohyně Dživy, tak podobné Midgard-zemi, Nastěnka už nepotřebovala dar bohyně Dživy – kouzelné klubičko!...

2.8. Planeta-země čertoga Finista

A teď se vrátíme znovu k textu skazky:

... Přezula se Nastěnka do posledního páru železných bot a odletěla na lodi nebeské z podivuhodné země.

Ačkoli rychle letěla nebeská loď mezi hvězdami nebeskými, Nastěnce se zdálo, že tato cesta je nejdelší. Kolik času uplynulo, není známo, jen Nastěnka poslední pár bot železných obnosila, poslední chléb železný ohlodala a tu cesta lodi nebeské skončila...

Nastěnka si obouvá poslední pár železných bot a vydává se do čertoga Finista. Když cesta nebeské lodě skončila, Nastěnka „obnosila“ poslední pár železných bot, „ohlodala“ poslední železný chléb. To, že to je jen obraz překonání vzdálenosti několika světelných let, jsme si už zvykli. Například poslední přelet do čertoga Finista trval **11,2 SVĚTELNÉHO ROKU**, zatímco první přelet Nastěnky na planetu-zemi bohyně Karny trval **4,2 SVĚTELNÉHO ROKU**. To znamená, že poslední přelet byl **TŘÍKRÁT** delší než první a po skončení každého přeletu Nastěnka „obnosila“ jeden pár železných bot a „ohlodala“ jeden železný chléb. Takže opět vidíme, že to není pohádkový syžet, ale prostě **OBRAZ PŘEMÍSTĚNÍ NA NEUVĚŘITELNOU VZDÁLENOST**, nedostupnou chápání prostých lidí, kteří ze svého rodného domu neodjeli ani na sousední kontinent na Midgard-zemi, nemluvě o jiných planetách. Takže železné boty a železný chléb – to **NENÍ POHÁDKOVÝ SYŽET, ALE JEN OBRAZ POUŽÍVANÝ VYPRAVĚČI, ABY SVÝM POSLUCHAČŮM PŘEDALI PŘEDSTAVU O VZDÁLENOSTECH NĚKOLIKA SVĚTELNÝCH LET**. Tento předpoklad potvrzuje i to, že Nastěnka, vydávající se hledat Jasného Sokola do souhvězdí Finista, znala pouze vzdálenost až tam – **TŘÍKRÁT DEVĚT DÁLŇNÝCH DÁLEK = 27 DÁLŇNÝCH DÁLEK, čili 37,8 SVĚTELNÝCH LET!** Nastěnka nemohla vědět, že bude muset uskutečnit **ŠEST PŘELETŮ MEZI PLANETAMI-ZEMĚMI, NEŽ DOLETÍ DO SOUHVĚZDÍ FINISTA**. A tak se dostala na planetu-zemi v souhvězdí Finista, kde se měl nacházet jí souzený Jasný Sokol:

...Přistála ohnivá loď na zemi, Daždbog Tarch Perunovič ukázal Nastěnce, na jakou stranu má jít, a povídá:

„Na rozloučenou si ode mne vezmi dáreček, dívko krásná, stužku mnohobarevnou; když ti bude nejhůř, zapleť si stužku mnohobarevnou do svého copu rusého, a co bude pak, to uvidíš.“

Vyšla Nastěnka, jak byla, bosá. Pomyslela si: „Jak půjdu? Země tu je tvrdá, cizí, musím si na ni zvyknout...“

Zajímavé je, že bůh Tarch Nastěnce jen ukázal směr, ve kterém má hledat Jasného Sokola a na rozloučenou jí daroval **STUŽKU MNOHOBAREVNOU** a víc nic. To vše svědčí o tom, že jeho přilet na tuto planetu-zemi měl „neoficiální“ charakter, jinak řečeno, že tam přiletěl **TAJNĚ!** Daždboh Tarch Perunovič je hierarcha vysokého řádu v hierarchii Světlych sil, proto tajné přistání jeho vajtmary na planetě-zemi napovídá, že s planetou-zemí, na níž se ocitl Jasný Sokol, **NENÍ VŠECHNO V POŘÁDKU!** A to není jediná zvláštnost této planety-země, ale spěchat se závěry nebudeme, raději pokročíme v analýze skazky.

Zajímavé je i to, že poprvé se ve skazce říká, že Nastěnka jde hledat **BOSÁ.** Někdo se může odvolat na to, že Nastěnka už vynosila svůj poslední pár železných bot. Je to tak, jenže každý pár železných bot si Nastěnka obouvala teprve, když nastoupila do další vajtmany či vajtmary, a vynosila je **PŘEDTÍM, NEŽ VYSTOUPILA NA NOVOU PLANETU-ZEMI.** Ale teprve na planetě-zemi v čertogu Finista se ve skazce říká, že vystoupila na povrch planety-země **BOSÁ,** a bůh Tarch, místo aby jí daroval vhodné střevisky, jí daruje **STUŽKU MNOHOBAREVNOU!**

Zajímavé je i to, že Nastěnka **POPRVÉ** říká, že planeta-země je **CIZÍ!** Ale copak ostatní planety-země na její cestě nebyly cizí? Vždyť na nich Nastěnka také nikdy nebyla. Co tedy znamená ten pojem **CIZÍ PLANETY-ZEMĚ?**

Odpověď na tuto a ostatní otázky lze najít velmi rychle, vzpomeneme-li si, že naši předkové **NAZÝVALI CIZÍMI PLANETAMI-ZEMĚMI JEN TY, KTERÉ BYLY BUĎ V PEKELNÉM SVĚTĚ, NEBO BYLY UCHVÁCENY TEMNÝMI SILAMI, JEJICHŽ SLUHY NAŠI PŘEDKOVÉ NAZÝVALI TAKÉ CIZOZEMCI!** Souhvězdí Finista bylo součástí takzvaného Svarožího kruhu, proto nemohlo být součástí **PEKELNÉHO SVĚTA – PANSTVÍ TEMNÝCH SIL!** Zbývá jediné – planeta-země, na níž žil Jasný Sokol, **BYLA OKUPOVÁNA TEMNÝMI SILAMI – SOCIÁLNÍMI PARAZITY!** Potom je vše na svém místě: i tajné přistání Nastěnky na této planetě-zemi i proč takový hierarcha jako bůh Tarch Perunovič se nesnažil ohlásit svůj přilet na tuto planetu-zemi. Teď zůstává jen určit, kde se nacházela planeta-země v souhvězdí Finista, na níž se ocitl Jasný Sokol.

Vzdálenost od Midgard-země do čertogu Finista činila **37,8 SVĚTELNÉHO ROKU.** A mezi **TŘICETI** hvězdnými dvojčaty našeho Slunce je i hvězda **Zeta v souhvězdí Sítě (Reticulum).** Spektrální typ hvězdy Zeta Reticuli je **G1-2V,** absolutní hvězdná velikost **M = 4,82,** viditelná hvězdná velikost **V = 5,24.** Masa hvězdného dvojčete našeho slunce je prakticky stejná – **1,00 Ms,** velikost hvězdy Zeta Reticuli je také velmi blízká sluneční – **0,99 Rs** a od Sluneční soustavy je vzdálena podle astronomických údajů **37,0 – 39,5 SVĚTELNÝCH LET.** Spektrální

teplota povrchu tohoto slunce (T asi **5850 K**) se trochu liší od našeho Slunce. Věk hvězdy Zeta Reticuli je také kolem **ŠESTI MILIARD LET!**

Předpokládá se, že planeta s tekutou vodou by u této hvězdy měla být ve vzdálenosti **1,1 a.e.**, a doba oběhu kolem hvězdy Zeta Reticuli musí být asi **1,1 roku**. Takže dvojník Sluneční soustavy je právě tam, kde uvádí skazka – **27 DÁLNÝCH DÁLEK OD MIDGARD-ZEMĚ**. Vzdálenost **37,8 SVĚTELNÝCH LET DO ČERTOGA FINISTA** uvedená ve skazce, je nutno považovat za nejvíce hodnověrnou, třeba proto, že naši předkové **LÉTALI K JINÝM HVĚZDÁM**, zatímci současní astronomové hvězdy **POUZE POZORUJÍ** teleskopy a jinými přístroji; teleskop Hubble byl uveden na oběžnou dráhu mimo atmosféru Země teprve nedávno. Navíc za dobu, která uběhla od událostí ve skazce, se všechny hvězdy na obloze posunuly z těch míst, na nichž byly dříve. Takže bezpochyby hvězda Zeta Reticuli Sítě (*RETICULUM*) je hvězdou v čertogu Finista, na jejíž planetě-zemi žil Jasný Sokol, kterého hledala Nastěnka.

Nejpodivnější na tom je to, že události popsané ve skazce získaly naprosto nečekané potvrzení své hodnověrnosti v roce 1961, kdy byli mimozemšťany uneseni manželé Barney a Betty Hillovi. Podívejme se, co se podařilo vyjasnit sledovatelům tohoto případu:

... Avšak snad nejpodivnější a mající nečekané následky se projevilo, když se Betty zeptala „kapitána“, odkud přiletěli. Místo odpovědi mi ukázal místo na „hvězdné mapě“, kterou později „pod hypnózou“ reprodukovala. Betty Hill:

„... zeptala jsem se šéfa, odkud je, protože vím, že není ze Země. On se mne zeptal, zda vím něco o vesmíru? Odpověděla jsem, že ne. Prakticky jsem nic nevěděla. Řekl, že by chtěl, abych věděla více. Odpověděla jsem, že bych ráda.

Přešel místnost k rohu stolu a cosi otevřel... Vytáhl odtamtud mapu a zeptal se, zda jsem už viděla mapy vesmíru. Přišla jsem ke stolu a opřela se o něj. Dívala jsem se: mapa byla podlouhlá, trochu víc do šířky, plná rozsypaných teček. Některé byly malinké jako špendlíkové hlavičky, jiné byly veliké jako mince. Byly tam přímky a křivky, vedoucí od jednoho bodu k druhému. Z velkého kruhu vycházelo mnoho čar. Mnohé z nich vedly k druhému, ne tak velkému kruhu. To byly tlusté čáry. Zeptala jsem se ho, co znamenají. Odpověděl, že tlusté čáry jsou obchodní cesty. Jiné čáry označovaly, kam se vydávali občas. A tečkované čáry ukazovaly expedice. Zeptala jsem se ho, odkud pochází on. Odpověděl mi otázkou: „Kde jste vy na této mapě?“ Zasmála jsem se a řekla, že nevím. Potom řekl: „Pokud nevíte, kde jste, pak vám nemohu vysvětlit, odkud jsem já.“

O mapu Betty Hill projevila zájem amatérská astronomka Margory Fishová ze státu Ohio. Fishová vycházela z toho, že je-li na mapě, nakreslené Betty, alespoň kousek pravdy, pak musí odrážet úsek hvězdného nebe pozorovaného příchozími z jejich rodné planety, odkud přiletěli. Práce to byla hrozná. Fishová vzala 200 perliček, které představovaly hvězdy dislokované ve vzdálenosti 50 světelných let od Země. Podle jejich spekter perličky vybarvila různými barvami a zavěsila pod strop na nitích různé délky, dodržujíc měřítko vzdáleností.

*Po pět let trávila všechen svůj volný čas tvorbou své galaktické mapy jakoby z pohledu z té, či jiné hvězdy. Nakonec Fishová našla místo, odkud by se na hvězdné obloze otvíral takový pohled jako na mapě Hill. Předpokládanou vlastní mimozemšťanů se ukázaly být **HVĚZDY SOUHVĚZDÍ SÍTĚ (RETICULUM) – ZETA 1 nebo ZETA 2**, dislokované v 37 světelných létech od Země – asi 350 triliónů km. Profesionální astronomové hodnotili práci Fishové velmi vysoko. Profesor univerzity státu Ohio Walter Mitchel se skupinou studentů ji začali prověřovat. Dvě velké koule nakreslené Betty Hillovou byly Fishovou určeny jako hvězdy Zeta 1 a Zeta 2 souhvězdí Sítě (Reticulum). Mitchel zanesl do počítače polohy stovek nám nejbližších hvězd a sestavil program modelující hvězdné nebe takové, jak ho vidí ze Zeta Reticuli směrem ke Slunci. A co je překvapující, mapa se téměř přesně shodovala s nákresem Hillové.*

Ještě záhanější je další fakt. Svůj nákreš Betty Hillová udělala v hypnóze v roce 1964. Devět hvězd tohoto nákresu Fishová rozeznala, ale tři hvězdy identifikovat nedokázala. Tyto tři hvězdy byly astronomy objeveny později, v roce 1969...²¹

Takovým nejméně očekávaným způsobem byly informace ze skazky o Jasném Sokolu plně potvrzeny lidmi, kteří ani jedním uchem o nějaké takové skazce neslyšeli. Také obsah skazky plně potvrzuje informace, které lidem sdělili manželé Hillovi.

A ještě několik vážných momentů z vyprávění Betty Hillové. Na holografické mapě příchozích, kterou ukázal kapitán **ŠEDÝCH**, bylo několik druhů čar – tlusté označovaly **OBCHODNÍ NEBO KOMERČNÍ CESTY**, tenké čáry označovaly planety, které navštěvovali periodicky, a tečkovaně označovali své **EXPEDICE!** A vždyť Nastěnka cestovala z jedné planety na druhou nejdříve po obchodních mezihvězdných cestách, ale svůj poslední přelet uskutečnila ve vajtmaře boha Tarcha Perunoviče a tento přelet plně odpovídá kategorii expedičního přeletu. Pěkně to do sebe zaapadá!

Kromě toho existuje mnoho svědectví toho, že vládní kruhy USA navazovaly kontakty právě s civilizací **ŠEDÝCH!** A pokud uvedeme informace ze Slovansko-Árijských véd, bude jasné, proč se tolik pozornosti věnuje tomu, že planeta-země, na níž se ocitl Jasný Sokol a patřící hvězdě Zeta souhvězdí Sítě, z níž přiletěli mimozemšťané, je ve skazce nazývána **CIZÍ ZEMÍ!** Takže **ČERTOGRU FINISTA**, alespoň částečně odpovídá **SOUHVĚZDÍ SÍTĚ (RETICULUM)**.

*10. Ale přijdou ze Světa Tmy **cizozemští nepřátelé**,
a začnou říkat Dětem Lidským
slova lstivá, lži zakrytá,
A začnou svádět staré i mladé,
a dcery lidské si budou brát za ženy...
A mísit se budou mezi sebou...
I mezi lidmi, i mezi zvířaty...*

²¹ Převzato ze stránky „Kaleidoskop tajného, nepoznaného a záhadného“

*A učit tomu budou
všechny národy Midgard-země,
a ty, kdo nebudou poslouchat slov jejich,
a následovat činy nízké **cizozemců**,
vystaví mučení a utrpení...*

*11. Někteří z nich a v dané době
se vynasnaží proniknout na Midgard-zemi,
aby tu činili své dílo temné,
svádět z cesty Sil Světla
syny a dcery Rasy veliké.
Cílem jejich je zahubit duše Děti lidských,
aby nedosáhly nikdy
Světlého Světa Pravi a Asgardu Nebeského
bydliště bohů-patronů
Rodu nebeského a Rasy Veliké.
A také Nebeských zemí a sídlišť,
kde nabývají klidu Svatomoudří Předkové vaši...*

*12. Podle **šedé** kůže je,
cizozemské nepřátele, poznáte...
oči barvy mraku mají a jsou dvoupohlavní,
a mohou být i ženou, i mužem.
Každý z nich může být otcem či matkou,
barvami kráší své tváře,
a nikdy neodkládají svých oděvů,
aby nebyla zřejmá jejich zvířecí nahota...²²*

Z textu Slovansko-Árijských véd je jasno, že **CIZÍMI ZEMĚMI** naši předkové nazývali planety-země ze Světa Tmy – Pekelného světa, tj. hvězdných soustav, kde se usadila **RASA SOCIÁLNÍCH PARAZITŮ – ŠEDÝCH HERMAFRODITŮ**, a planety-země, které okupovali:

*1. Odpověděl jim Perun Mnohomoudrý,
vězte, ochránci Bran mezihvězdných,
ve Svarze Veliká Assa (válka) začíná...
V Makoši, v Radě, ve Svati i v Rase
nyní veliký boj probíhá,
v něm s **CIZOZEMSKÝMI VOJSKY PEKLA**
Světlí bohové z Pravi
vstoupili v krutý boj...*

²² „Slovansko-Árijské vědy“, Santije vědy Peruna, Kruh 1, Santije 5., 40 - 41 s.

*a svět očišťují čertog za čertogem,
od **VOJSK MRAKU Z TEMNÉHO SVĚTA...***

*2. Od těch zlostných nepřátel,
co země kvetoucí v prach měnili,
co krev prolévali nevinných stvoření,
nikde neušetřili ani malé, ani staré...
Proto byly mnohé Brány uzavřeny,
aby se nedostali **NEPŘÁTELÉ CIZOZEMŠTÍ**
do zemí Světlych Svargy veliké...
a aby je nestihl osud Troary,
co v Radě Přesvětlé
moudrou láskou Světy ozařovala... ²³*

V tomto úryvku ze Slovansko-Árijských véd je jasně vidět, že **CIZOZEMCI** naši předkové nazývali ty, kdo pocházeli z **PEKLA (PEKELNÝCH SVĚTŮ)** a nazývali je také **VOJSKY MRAKU a TEMNÉHO SVĚTA**. To však není všechno! V těchto Védách se uvádí, **JAKÁ KOSMICKÁ RASA SE PROMĚNILA V SOCIÁLNÍ KOSMICKÉ PARAZITY**:

*11. Vy na Mirgardě žijete klidně
od dávných časů, kdy nastal mír...
Pamatujte z Véd na počinech Daždboha,
jak kdysi zničil **BAŠTY KOŠČEJŮ**,
které se na nejbližší Luně nacházely...
Tarch nedovolil zákeřným **KOŠČEJŮM**
Midgard zničit, jako zničili Deju...*

*Tito **KOŠČEJOVÉ, VLÁDCI ŠEDÝCH**,
zahynuli zároveň s Lunou v poločase...
Ale zaplatil Midgard za svobodu
Daarijí, zaplavenou Velkou Potopou... ²⁴*

V čele **CIZOZEMCŮ Z PEKLA STÁLI KOŠČEJOVÉ, VLÁDCI ŠEDÝCH!** Zajímavé je to, že hvězdné války probíhaly periodicky, po určitých časových úsecích: „... po uplynutí Svarožího kruhu a devadesáti devíti kruhů života...“. Svaroží kruh není nic jiného, než doba precese osy Midgard-země, a rovná se 25 920 rokům. Každý kruh života se rovná 144 rokům, takže devadesát devět kruhů života činí 14 256 let. A vše dohromady činí 40 176 let! Podle Slovansko-Árijských véd jen v nedávné minulosti byly tři hvězdné války mezi Silami světla a Silami tmy. Kromě toho rameno naší galaxie „Mléčná dráha“, v němž je Sluneční soustava, se kolem své

²³ „Slovansko-Árijské vědy“, Santije vědy Peruna, kruh 1, Santije 9., 67 - 68 s.

²⁴ „Slovansko-Árijské vědy“, Santije vědy Peruna, kruh 1., Santije 9., 71 c.

osy a při jejím postupném pohybu v našem vesmíru periodicky dostává do prostor kontrolovaných Temnými silami.

Dobu, po kterou se rameno naší galaxie nachází v pásmu kontrolovaném Temnými silami, naši předkové nazývali Noc Svaroga. Poslední Noc Svaroga začala v roce 988 n. l. a skončila v roce 1995 – 96. To znamená, že naše Sluneční soustava již vyšla z pásma Pekelného světa a nachází se v pohraniční zóně, což znamená, že civilizace Světlych sil se zase vrátí do oblasti Sluneční soustavy, a Temné síly se budou pokoušet tomu zabránit, takže bude **ČTVRTÁ HVĚZDNÁ VÁLKA**. Přesněji řečeno, již probíhá plnou silou, ale na principiálně jiné úrovni, jaká **DŘÍVE NIKDY NEBYLA!**

Navíc principiálně novou úroveň vedení hvězdných válek používají právě Světlé síly, a Temné pro svou evoluční omezenost pokračují ve válce postaru. V podstatě poslední, **ČTVRTOU HVĚZDNOU VÁLKU** mezi Světlymi a Temnými silami už **SVĚTLÉ SÍLY VYHRÁLY**. Na Midgard-zemi zůstali u moci **JEN SLUHOVÉ TEMNÝCH SIL – SLUHOVÉ ŠEDÝCH**, kteří přišli o podporu svých kosmických pánů. To je však jiné téma, nyní se vrátíme k **RASE ŠEDÝCH**.

To, že **RASA ŠEDÝCH JSOU TEMNÉ SÍLY – SOCIÁLNÍ PARAZITI**, je jasné z textů Slovansko-Árijských véd. **KOŠČEJOVÉ – VLÁDCI ŠEDÝCH** – v těchto slovech se přímo ukazuje, že Koščejevové jsou **TEMNÝMI HIERARCHY A ONI ŘÍDÍ RASU ŠEDÝCH**. Tudíž **CIZOZEMSKÁ VOJSKA PEKLA jsou VAZALOVÉ KOŠČEJŮ Z RASY ŠEDÝCH**. Kruh se uzavřel. Nastěnka přichází na planetu-zemi, uchvácenou Temnými silami, což svědčí o tom, že čertog Finista, který se nacházel ve stejném rameni naší galaxie jako my, se dostal do pásma moci **PEKELNÉHO SVĚTA DŘÍVE, NEŽ NAŠE SLUNEČNÍ SOUSTAVA**. A planety-země, které okupují Temné síly, procházejí následujícím:

6...

*To se stalo na mnoha zemích,
kde byli nepřátelé ze Světa temného...
Lákala je bohatství a nerosty,
jež měly ty Země překrásné...
Lstí získali důvěru obyvatel,
a **POŠTVÁVALI** lidi proti sobě...
Tak v těch Světech vznikly války...*

7. *Potom, když války skončily,
ZBYTEK ŽIVÝCH OZÁŘILI ciranem...
A lidé přišli o Vědomí a Vůli,
a na příkaz nepřátel **CIZOZEMSKÝCH**
bohatství a nerosty pak dobývali...
Když už v těch Zemích bohatství nezbylo,
a nerosty všechny vyčerpali,
potom nepřátelé všechny lidi vyhubili,
a vyvezli vše, co v Zemích dobyli...*

*A když z těch zemí Cizozemce vyhnali,
poslali tam Faš-ničitel...²⁵*

Jak je vidět z tohoto úryvku Véd, Černí vyvolávali války na planetách-zemích Světých sil, které plánovali uchvátit. Války vždy vrhaly civilizace planet-zemí na primitivnější úroveň a teprve potom **PARAZITICKÁ ŠEDÁ RASA SE ZMOCNILA KONTROLY NAD TOUTO PLANETOU-ZEMÍ**. Výjimkou nebyla ani Midgard-země. Válka vyvolaná **VYVRŽENCI VE VYŠŠÍCH VLÁDNOUCÍCH KRUIZÍCH ANTLANĚ (ATLANTIDY), VEDLA K PLANETÁRNÍ KATASTROFĚ PŘED 13 018 LÉTY** (k roku 2009), která vrhla civilizaci Midgard-země na úroveň věku kamenného. Načež během poslední Noci Svaroga Temné síly získaly plnou kontrolu nad Midgard-zemí!

Avšak v době událostí skazky o Jasném Sokolu se Midgar-země teprve blížila k poslední Noci Svaroga. V té době však planeta-země v čertogu Finista, na níž byl Jasný Sokol, **UŽ BYLA POD PLNOU KONTROLOU TEMNÝCH SIL!** Právě proto Nastěnka říká, že kráčí po **CIZÍ ZEMI**, proto bůh Tarch Perunovič ji na této planetě-zemi vysazuje tajně. A ještě jednu poznámku, než se vrátíme k rozboru textu skazky. Představitelé **PARAZITICKÉ ŠEDÉ RASY** při pronikání na tu či jinou planetu-zemi začínají **SE SMĚŠOVAT** s jejími obyvateli **„IRINIROVAT budou mezi sebou...“**, a tak si vytvářejí sluhly nesoucí v sobě jejich genetiku! Takto vytvoří nejen nositele vlastní genetiky, ale i nositele vlastní **MENTALITY** a vštěpují svým výtvorům myšlenku, že jimi vytvořený národ si **VYVOLIL BŮH**. Ačkoli, jak plyne z textu Sovansko-Árijských véd, poté, co jejich „bohem vyvolení“ sluhové plní svou úlohu vyčerpáním všech zdrojů planety-země, **PARAZITICKÁ ŠEDÁ RASA LIKVIDUJE NA TAKOVÉ ZEMI VŠECHNY, VČETNĚ „BOHEM VYVOLENÝCH“!** A nyní je před námi ve skazce první planeta-země v čertogu Finista (souhvězdí Sítě), která už je **POD PODOBNOU KONTROLOU ŠEDÝCH!** Proto je velmi důležitá analýza **MENTALITY OBYVATEL** této planety-země, zvláště **MENTALITY TĚCH, KTERÍ ZDE PLNÍ ÚLOHU „VYVOLENÝCH“**. S ohledem na to všechno se vrátíme k textu skazky:

*...Chvilí šla a vidí – stojí na pasece bohatý statek. A na dvoře dům: zápraží vyřezávané, okna vzorkovaná. U jednoho okna sedí rudovlasá, fortelná, vznešená hospodyně a kouká na Nastěnku: prý, copak chce. Vzpomněla si Nastěnka, že about nemá co, poslední pár železných bot prošlapala, ani jídlo jí nezůstalo, poslední chléb železný už ohlodala po cestě. Řekla tedy **ČERNOOKÉ A RUDOVLASÉ** hospodyně:*

„Zdráva buď, hospodyně! Nepotřebujete služku za chléb, oděv a obuv?“

„Potřebuji,“ odpovídá hospodyně. „Ale zdalipak umíš pec roztopit, vodu nanosit a oběd uvařit?“

„Žila jsem u tatíčka bez mamičky. Všechno to umím.“

„A umíš příst, tkát a vyšívat?“

Vzpomněla si Nastěnka na dárky, co jí bohyně věnovaly.

²⁵ „Slovansko-Árijské vědy“, Santije vědy Peruna, kruh 1, Santije devátá, 68 - 69 s.

„Umím,“ povídá.

„Tak běž,“ říká hospodyně, „do kuchyně v čeledníku.“

Začala Nastěnka pracovat a sloužit v cizím bohatém statku. Ruce má Nastěnka čestné, přičinlivé, každá práce se jí daří. Hospodyně pozoruje Nastěnku a raduje se: ještě neměla takovou úslužnou, dobrou a chytrou služku; a chléb Nastěnka jí prostý, zapíjí ho kvasem, o čaj neřádá. Pochválila se hospodyně své dceři:

„Podívej,“ povídá, „jakou pracovníci máme ve statku: pokorná a dovedná, i tváří laskavá!“

O této planetě-zemi Nastěnka nesděluje nic. Ani o slunku na obloze, ani o rostlinstvu, vůbec o ničem, co je spojeno s přírodou této planety-země. Ale... volně tu dýchá, jí prostý chléb vypěstovaný na této zemi! A to svědčí o tom, že i tato planeta-země byla podobná Midgard-zemi. A ještě drobnost. Na všech planetách-zemích, kam Nastěnka přilétala, jí vždy dali najíst a napít i spát ji uložili a dělali to dokonce ne obyčejní lidé, ale bohyně! Ale na této planetě-zemi potkala černookou, ani ne bohyni, ale bohatou hospodyní s ohnivými vlasy. A ta jí nenabídla postel, jídlo a pití, jak to dělaly bohyně na jiných planetách-zemích, ale nabídla jí práci za chléb a střechu nad hlavou. Poprvé se ve skazce nemluví o práci, ale o zaměstnání.

A to zdaleka není náhoda. V několika větách skazky se hovoří o rozdílech mezi mentalitou a světovým názorem Světlych světů a těch, které kontrolují Temné síly. Kromě toho, podle toho úryvku, Nastěnka **SE VELMI LIŠÍ OD DRUHÝCH PRACOVNÍKŮ NA TÉTO PLANETĚ-ZEMI!** A to je pochopitelné, vždyť základní masu přeživších lidí **ŠEDÍ OZAŘOVALI CIRANEM, ČÍMŽ JE MĚNILI V BIOROBOTY!** Je přirozené, že biorobot nebo otrok **NEMŮŽE PRACOVAT JAKO SVOBODNÝ ČLOVĚK!** A právě to tak odlišovalo Nastěnku od ostatních zaměstnanců hospodyně:

... Podívala se dcera hospodyně na Nastěnku.

„Fí!“ povídá. „Ať je laskavá, já jsem zato krásnější i tělo mám kypřejší a ve vlasech se mi oheň přelévá a v jejích vlasech se jen sláma odrazí!“

Večer, když se vypořádala s hospodářskými pracemi, Nastěnka si sedla k předení. Sedla si na lavici, vytáhla stříbrné dýnko a zlaté vřetýnko a přede. Přede a z koudele se nit táhne, nit ne prostá, ale zlatá. Přede a sama hledí do stříbrného dýnka a zdá se jí, že tam vidí svého Jasného Sokola: dívá se na ni jako živý na světě. Nastěnka na něho kouká a rozmlouvá s ním:

„Snoubenče můj, Sokolíčku, proč jsi mě zanechal samotnou, abych po tobě plakala? To moje sestry nerozumné zatmění přepadlo, že nás rozloučily, krev tvou prolily.“

A dcera hospodyně tehdy vešla do čeledníku, stojí opodál, kouká a poslouchá.

„Pro koho naříkáš, děvče?“ ptá se. „A jakou to máš hračku v rukách?“

Nastěnka jí povídá:

„Naříkám pro svého snoubence – Jasného Sokola. A tu nit předu, protože ručník budu Sokolíkovi vyšívát, aby měl čím ráno bílá líčka utírat.“

„Prodej mi svou hračku!“ povídá mladá hospodyně. „Já mám muže také Jasného Sokola, já mu také nit upředu.“

Podívala se Nastěnka na černoookou dceru hospodyně, zastavila své zlaté vřetýnko a povídá:

„Já nemám hračku, já mám v rukách práci. A stříbrné dýnko a zlaté vřetýnko není na prodej: darovala mi je dobrá babička.“

Urazila se mladá hospodyně: nechtěla už zlaté vřetýnko ze svých rukou pustit.

„Když není na prodej,“ povídá, „tak uděláme výměnu, já ti také nějakou věc podaruji.“

„Podaruj,“ řekla Nastěnka. „Dovol mi, abych na tvého muže Jasného Sokola alespoň jednou jedním očkem pohlédla. Možná, že mi něčím mého Sokolika připomenel!“

Dcerka hospodyně se zamyslela, pohodila vodopádem ohnivých vlasů a souhlasila.

„Ukaž, děvče,“ povídá, „dej mi tvoji hračku.“

Vzala si od Nastěnky stříbrné dýnko, zlaté vřetýnko a sama si myslí: „Ukážu jí muže Jasného Sokola na chvíličku, nic se mu nestane. Dám mu **lektvar na spaní** a tím zlatým vřetýnkem se s matičkou celé **ozlatíme**.“

Dcera Nastěnčiny hospodyně svým chováním silně připomíná její starší sestry. Sebeláska a přehlížení jiných, zvláště sluhů, z ní přímo číší. **CHAMTIVOST A PŘÁNÍ MÍT VŠE NEJLEPŠÍ**. A to se projevuje, když dcera hospodyně vidí v rukách Nastěnky dar bohyně Karny – stříbrné dýnko a zlaté vřetýnko. Ihned vysloví přání mít tento poklad. A když Nastěnka odmítá prodat dar bohyně Karny, nabízí jí výměnu!

A aby **ZÍSKALA ŽÁDANÉ, JE OCHOTNÁ KE VŠEMU!** Dokonce k tomu, že ukáže Nastěnce svého muže – Jasného Sokola! Ale i v tom připravuje **PODVOD**. Když uzavírala smlouvu s Nastěnkou, hned plánovala, že svého muže Jasného Sokola uspí, a už se viděla, jak se s matičkou **OZLATÍ SKRZE TO VŘETÝNKO ZLATÉ**. V těchto několika řádcích skazky je jasně a obrazně vyjádřena **MENTALITA SOCIÁLNÍCH PARAZITŮ A JEJICH SLUHŮ – VYVOLENÝCH! OBOHACENÍ JE PRO ŠEDOU RASU A JEJICH SLUHY NADE VŠE!** A jak je vidět z textu, dcera hospodyně je kvůli obohacení ochotná k podvodu, zradě, v podstatě na nějaký čas prodává Nastěnce svého manžela Jasného Sokola! Ale vrátíme se k textu skazky:

...Za soumraku se zpod nebes vrátil Jasný Sokol, proměnil se v dobrého mládence a sedl k večeři s rodinou: tchýně-hospodyně a Jasný Sokol s ženou. Dcera hospodyně přikázala, aby zavolali Nastěnku: at' ona obsluhuje u stolu a na Jasného Sokola se dívá, jak se domluvily. Nastěnka přišla, u stolu obsluhuje, jídla podává a z Jasného Sokola oči nespouští. Ale Jasný Sokol sedí jako duchem nepřítomný. Nastěnku nepoznal: unavila se cestou, když šla za ním, a žalem se změnila ve tváři a kromě toho žena do nápoje lektvary různé přidala.

Povečeřeli hospodáři, vstal Jasný Sokol a šel spát do své světnice.

Nastěnka pak řekne mladé ohněvlasé hospodyni:

„Na dvoře lítá mnoho much. Půjdu k Jasnému Sokolu do světnice, budu mu mouchy odhánět, aby ho nechaly spát.“

„Jen ať jde!“ řekla stará hospodyně.

Ale mladá chvílku přemýšlela.

„Ještě ne,“ povídá, „ať počká.“

A sama jde za mužem, na noc mu dala vypít lektvar na spaní a vrátila se.

„Možná,“ pomyslila si, „že služka má ještě nějakou hračku na takovou výměnu.“

„A teď jdi,“ řekla Nastěnce. „Jdi odhánět mouchy od Jasného Sokola...“

Nepoznal Jasný Sokol Nastěnku, když je obsluhovala u stolu. Nastěnka si pomyslela, že to zavinila ona, že se během dlouhé cesty a hledání změnila ve tváři. Ale dcera hospodyně přidávala Jasnému Sokolu do nápoje **LEKTVAR NA SPANÍ**. Tady bychom si měli připomenout, že Jasný Sokol je obrazem ptáka-vojáka, **OCHRÁNCE ZEMĚ RUSKÉ, A S JEHO PROBUZENÍM JE SPOJOVÁNO OBROZENÍ RUSKÉ ZEMĚ**. Takže **LEKTVAR NA SPANÍ A ZAPOMNĚNÍ JASNÉHO SOKOLA** v tomto kontextu nabývají zcela jiného smyslu.

A Nastěnka už **VYSTUPUJE JAKO OBRAZ RUSKÉ ZEMĚ, KTERÁ OČEKÁVÁ PROBUZENÍ SVÉHO OSVOBODITELE ZE SNA**. A jak se ukazuje, není to záležitost jednoduchá.

A ještě jeden moment. Žena Jasného Sokola před tím, než dovolila Nastěnce odhánět mouchy od svého spícího muže, mu ještě přidala lektvaru na spaní. A udělala to proto, aby od Nastěnky získala ještě něco, kdyby se „najednou“ chtěla znovu podívat na jejího muže. Jasně se projevuje parazitická mentalita, mentalita trhovce, přesněji – trhovkyně, která chce získat výhodu ze všeho.

... Přišla Nastěnka k Jasnému Sokolovi do světnice a zapomněla na mouchy. Vidí, že její milý spí hlubokým spánkem.

Dívá se na něj Nastěnka – vynadívát se nemůže. Sklonila se k němu blízko, jedním dechem s ním dýchá a šeptá mu:

„Probud' se, snoubenče můj Jasný Sokole, to jsem já k tobě přišla; sedm párů bot železných jsem prošlapala, sedm chlebů železných jsem ohlodala!“

Ale Jasný Sokol spí hlubokým spánkem, oči neotvírá a ani slova neodpovídá.

Přichází do světnice žena Jasného Sokola – mladá hospodyně – a ptá se:

„Odháněla jsi mouchy?“

„Odháněla,“ povídá Nastěnka. „Všechny oknem uletěly.“

„Tak běž spát do čeledníku...“

Ať Nastěnka dělala, co chtěla – Jasný Sokol neslyší její slova a modlitby, stále spí hlubokým spánkem. A znovu se ve skazce objevuje obraz noci, ale ne prosté noci, nýbrž **NOCI SVAROGA!** Noci Svaroga, během nichž docházelo k dosti silnému zápornému působení na lidi bílé rasy, a navíc v téže době se konalo záměrné záporné

ovlivňování vědomí a vůle lidí, řízené sociálními parazity. Ve Slovansko-Árijských vědách se říká, že **ŠEDÍ OZÁŘOVALI LIDI CIRANEM!** To je v plném souladu s obrazem **LEKTVAREM OMÁMENÉHO JASNÉHO SOKOLA, OCHRÁNCE ZEMĚ RUSKÉ,** který si nepamatuje svoji souzenou – Nastěnku – **SYMBOL** téže **ZEMĚ RUSKÉ!**

Takto se ve skazce odráží nejen osud prosté ruské dívky, ale též celé Rusi, jejíž vojíni-ochránci na dlouhou dobu se ocitnou pod silným vlivem Temných sil, zapomenou na světlou minulost svého národa a svými rukama budou pomáhat Temným silám ničit minulost i budoucnost svého vlastního národa. Ztráta paměti Jasného Sokola a to, že nemohl poznat Nastěnku, je rovněž obraz budoucnosti, která čekala Slovanoárije v nejbližší době. To znamená, že Skaz o Jasném Sokolu je **SKAZ-VÝSTRAHA.** Ve skazce se líčí **BUDOUCNOST MIDGARD-ZEMĚ** na příkladu událostí na jedné z planet-zemí z čertogu Finista (souhvězdí Sítě)! Pokračujme ale v analýze:

...Na druhý den, když Nastěnka dokončila práci v hospodářství, vzala stříbrný talířek a koulí po něm zlaté vajíčko: pokoulela – a s talířku se skutálelo nové zlaté vajíčko; pokoulela znovu – a zase se s talířku skutálelo nové zlaté vajíčko. Uviděla to mladá hospodyně.

„Copak,“ povídá, „máš zase jinou hračku? Prodej mi ji, nebo ti ji vyměním, za co chceš.“

Nastěnka jí odpovídá:

„Prodat nemohu, mně to dobrá babička podarovala, tak ti talířek s vajíčkem dám zadarmo. Tu máš, vezmi si je.“

„Možná, že i ty něco potřebuješ, Nastěnko. Žádej, co chceš.“

Nastěnka odpovídá:

„Potřebuji jenom maličkost. Dovol mi zase od Jasného Sokola mouchy odhánět, až ho uložíš ke spánku.“

„Jen rač,“ povídá mladá hospodyně.

A sama si myslí: „Co se může mužovi stát od pohledu cizí dívky! Vždyť bude spát po lektvaru, oči neotevře, a služka možná má ještě nějakou hračku!...“

A znovu, jakmile jen dcera hospodyně uviděla u Nastěnky stříbrný talířek se zlatým vajíčkem, opět se jí zmocnila nezadržitelná **CHTIVOST!** Když dostala touželé bohatství, dcera hospodyně znovu dovoluje Nastěnce dívat se na svého spícího muže, kterého pro jistotu chce zase omámit lektvarem na spaní:

...Za soumraku se zase Jasný Sokol vrátil z podnebesí, proměnil se v dobrého mládence a sedl ke stolu, aby povečeřel se svou rodinou.

Žena Jasného Sokola zavolala Nastěnku, aby obsluhovala u stolu, podávala jídla. A Nastěnka jídla podává, číše stává, lžice klade a sama oči ze Sokolika nespouští. Ale ten se dívá a ji nevidí – nepoznává ji jeho srdce.

Zase, jako předtím, mladá hospodyně dala svému muži nápoj s lektvarem na spaní a uložila ho ke spánku. A služku Nastěnku poslala k němu a přikázala mouchy odhánět.

Přišla Nastěnka k Jasnému Sokolovi, začala ho volat a plakat nad ním, myslela, že se teď probudí, pohlédne na ni a pozná ji. Dlouho ho volala Nastěnka a slzy si z tváře utírala, aby nepadaly na bílá líčka snoubencova a nezamokřily je. Ale Jasný Sokol spal, neprobudil se a oči neotevřel...

Nastěnku zase postihl neúspěch. Spánek Jasného Sokola byl od lektvaru velmi hluboký, takže nedokázala svého souzeného probudit. Každý takový pokus probudit Jasného Sokola symbolizuje pokus ruské země osvobodit se od šálení, zaměřeného Temnými silami na Midgard-zemi v době Noci Svaroga. Ale... dokud spí Jasný Sokol – ochránce ruské země – pokus je odsouzen k neúspěchu. Každý dar bohyní, který Nastěnka odevzdává dceři hospodyně, **SYMBOLIZUJE BOHATSTVÍ RUSKÉ ZEMĚ, KTERÉ ZTRACÍ V TOMTO SOUPEŘENÍ.** Vždyť pro **RASU ŠEDÝCH PARAZITŮ** je nejcennější zlato ruské země. Ale Nastěnka se nevzdává naděje, stejně jako v ruské zemi naděje neumírá bez ohledu na ztráty:

...Na třetí den Nastěnka udělala vše v hospodářství, usedla na lavici, vytáhla zlatý bubínek a jehličku. Sedí, v ruce drží zlatý bubínek a jehlička sama plátno vyšívá.

Nastěnka kouká a povídá si:

„Vyšívej se, vyšívej se, můj krásný vzorečku, vyšívej se pro mého snoubence, pro Jasného Sokola, aby se měl čím potěšit.“

Mladá hospodyně už nedaleko netrpělivě chodila; přišla do čeledníku, uviděla v rukách Nastěnčiných zlatý bubínek a jehličku, co sama vyšívala. Srdce se jí závistí a chtivostí sevřelo a hned říká:

„Oj, Nastěnko, dušičko, děvče krásné! Podaruj mi tu hračku, nebo ji vyměň, za co chceš! Zlaté vřetýnko už mám, příze se napředu, látku si utkám, ale zlatý bubínek s jehličkou ještě nemám, vyšívat nemám čím. Když nechceš vyměnit, prodej mi jej. Udělám ti cenu!

„Nemohu,“ odpovídá Nastěnka. „Nemohu zlatý bubínek s jehličkou ani prodat, ani vyměnit. Mně je nejlepší, nejkrásnější bohyně darovala. Ale já ti ho podaruji.“

Vzala si mladá hospodyně bubínek s jehličkou, ale Nastěnce nemá co dát, tak povídá:

„Jestli chceš, přijď od mého muže, Jasného Sokola, mouchy odhánět. Předtím jsi o to sama prosila.“

„Dobrá, přijdu,“ řekla Nastěnka. ...

Na třetí den se vše opakuje. Jakmile žena Jasného Sokola spatřila zlatý bubínek a jehličku, její chamtivé srdce zaplnila závist a mamon. Když od Nastěnky dostala žádané, **SAMA** už navrhuje Nastěnce, aby v noci Jasnému Sokolu mouchy odháněla:

...Po večeri mladá hospodyně nejdříve nechtěla dát Jasnému Sokolovi lektvar na spaní, ale potom si to rozmyslela a přidala mu lektvar do nápoje: „Co má co koukat na holku, raději ať spí.“

Přišla Nastěnka do světnice ke spícímu Jasnému Sokolovi. Už nevydrželo její srdce. Přitiskla se k jeho bílé hrudi a nařiká:

„Probud' se, probud', snoubenče můj, Jasný můj Sokolíčku! Sedm zemí nebeských jsem pěšky prošla, přes nebesa Svaroží jsem proletěla na cestě za tebou. Sama smrt by se unavila putováním se mnou po zemích nebeských, sedm párů železných bot nohy moje prochodily, sedm chlebů železných jsem v nebesích ohlodala. Vstaň a probud' se, snoubenče můj, Sokolíku! Slituj se nade mnou!“

Ale Jasný Sokol spí, pro lektvar cizozemský nic necítí, neslyší Nastěnin hlas.

Dlouho Nastěnka budila Jasného Sokola, dlouho nad ním plakala, neprobudil se, silný byl lektvar jeho ženy. Ale padla jedna horká slza Nastěniná na hrud' Jasného Sokola a druhá slza padla na jeho tvář. Jedna slza ožehla srdce Sokolika a druhá mu otevřela oči a v té chvíli se probudil...

Dcera hospodyně trochu zaváhala, zda má ještě dát svému muži lektvar na spaní, ale nakonec udělala vše jako dříve! A Nastěnka se znovu pokoušela probudit Jasného Sokola, vyprávěla mu o svém trápení, než ho našla, ale **CIZOZEMSKÝ LEKTVAR** je natolik silný, že Jasný Sokol nic necítí ani neslyší. Moc cizozemského lektvaru je tak silná, že ochránce země ruské **NEMŮŽE** uslyšet a pocítit bolest své země. V tom je založen obraz trpící a hynoucí ruské země, která **JE DÁLE V OTROCTVÍ, DOKUD JEJÍ OBRÁNCE – JASNÝ SOKOL – JE POD VLIVEM CIZOZEMSKÉ DROGY.**

A teprve když **ZOUFALSTVÍ A UTRPENÍ ZEMĚ RUSKÉ BUDE NESNESITELNÉ, TEPRVE TEHDY HORKÉ SLZY MATIČKY-ZEMĚ KONEČNĚ DOSÁHNOU SRDCE A OČI JASNÉHO SOKOLA, TEPRVE TEHDY SE PROBUDÍ!** A znovu ve skazce není nic náhodného. Horoucí slza ožehla srdce ... Teprve když **HOROUCÍ SLZA RUSKÉ ZEMĚ** roztopí led na srdci, **ZBAVÍ RUSY OVLÁDACÍHO PŮSOBENÍ SOCIÁLNÍCH PARAZITŮ A DRUHÁ SLZA OTEVŘE RUSŮM OČI, TEPRVE PAK PROCITNE OBRÁNCE RUSKÉ ZEMĚ A OSVOBODÍ JI!** Ve Slovansko-Árijských védách se přímo hovoří o **PSÍ-GENERÁTORECH PARAZITICKÉ ŠEDÉ RASY**, které zbavují lidi **VŮLE A VĚDOMÍ**. Mluví se o **OZÁŘENÍ LIDÍ CIRANEM**. Ve skazce se pak mluví o **CIZOZEMSKÉM LEKTVARU**, který s lidmi dělá totéž – potlačuje **VŮLI A VĚDOMÍ**.

A tak se ve skazce jasně říká, že musí být **ODSTRANĚN VLIV CIZOZEMCŮ**, který proměňuje lidi v „ivany, kteří si nepamatují příbuzné“! Vliv, který mění lidi v **BIROBOTY!** Tyto generátory sociálních parazitů byly zničeny v posledních letech poslední Noci Svaroga. Ale to nestačí! Ještě je třeba, aby se lidem **OTEVŘELY OČI**, je třeba, aby lidé **UVIDĚLI PRAVDU A POCHOPILI**, co se jim stalo! A to je možné **POUZE OSVÍCENÍM ZNALOSTMI, KTERÉ PROBUDÍ SPÍCÍ GENETIKU RUSŮ!!!**

... „Ach,“ povídá, „něco mě ožehlo!“

„Souzený můj, Jasný Sokole!“ odpovídá Nastěnka. „Probud' se, to já jsem přišla. Dlouho-dlouho jsem tě hledala, mnoho železa jsem o nebesa i země prošoupala. Nevydržely boty cestu k tobě, ale já jsem vydržela! Třetí noc tě volám, a ty spíš, nebudíš se, na můj hlas neodpovídáš! Uchovala jsem tvůj dáreček!“

Ukázala mu tu krabičku, v níž leželo šedé peříčko.

A tu poznal Jasný Sokol svoji Nastěnku, dívku krásnou. A tak se zaradoval, že z radosti nemohl ani slovo říci. Přitiskl Nastěnku k hrudi své bílé a políbil ji na ústa sladká.

A když se konečně probral a uvědomil si, že Nastěnka je s ním, řekl jí:

„Kdyby ses teď proměnila v šedou holubičku, moje věrná krásná dívka, to bychom odtud pryč mohli uletět!“

Tu Nastěnka vytáhla stužku mnohobarevnou, dárek od Tarcha Perunoviče, zapletla si ji do svého copu rusého a v tu chvíli se proměnila v holubici, a její snoubenec se proměnil v Sokola. A odletěli oba do nočního podnebesí a celou noc letěli spolu až do úsvitu...“

Jak se uvádělo výše, už proběhly tři bitvy Světla a Tmy a čeká se **POSLEDNÍ BITVA!** Tyto bitvy probíhaly po 40176 let a o poslední z nich vykládal Rodům slovansko-árijským bůh Perun před 40013 roky (k roku 2009). Podle Slovansko-Árijských véd časový posun mezi Třetí a rozhodující Čtvrtou bitvou Světla a Tmy může činit pouze **JEDEN KRUH ŽIVOTA – 144 ROKY**, jak na jednu, tak na druhou stranu! Ve skazce je to uvedeno přesněji. Osvobození země ruské, a tudíž rozhodující bitva Světla a Tmy, **ZAČNE NA ÚSVITĚ DNE SVAROGA**, po poslední **TŘETÍ NOCI SVAROGA!**

Poslední Noc Svaroga skončila v létech 1995 – 96 (7504 od SMZCH) a trvala **SEDM KRUHŮ ŽIVOTA – 1008 let**, počínaje rokem 988 n. l. A **CIZOZEMSKOU OMAMNOU DROGOU V TĚTO NOCI SVAROGA SE STALO ŘECKÉ NÁBOŽENSTVÍ, KTERÉ POZDĚJI ZAČALI NAZÝVAT KŘESŤANSTVÍ!** Vždyť ne náhodou křtění (christianizace) západoruských území začalo právě v roce 988 n. l. Takové náhodné „shody“ prostě nemohou existovat. A tato **CIZOZEMSKÁ DROGA – NÁBOŽENSTVÍ** blokovala právě srdce a oči ruského národa.

11. NA SEDM KRUHŮ ŽIVOTA ZAHALÍ

TMA země Rodu Rasy veliké...

Mnozí lidé zahynou kovem a ohněm..

Těžké nastanou časy

pro národy Midgard-země,

bratr se postaví bratrovi, syn zase otci,

a krev poteče celými řekami...

Matky budou zabíjet

své nenarozené děti...

HLAD a DUŠEVNÍ PRÁZDNO

*ZAMLŽÍ hlavy mnoha lidí
z Rasy veliké, a tak ztratí víru
ve spravedlnost...*

*12. Avšak nedopustí bůh – Tvůrce jediný
a Rod nebeský záhubu Rasy...*

*Obrození Rasy veliké
a probuzení Ducha-patrona
synů Rodu nebeského
přinese Bílý pes,
poslaný bohy
na Svatou zemi Rasy veliké...*

*Očistí se Svatá země
od **TISÍCILETÉHO JHA***

*cizozemských nepřátel,
kteří přinášejí za oběť
krev a tělo dětí svých,
a lži a lstí nepravdivou*

OTRAVUJÍ Duše dětí Rodu nebeského...²⁶

Takže ve skazce o Jasném Sokolu **ZDALEKA NE NÁHODOU** Nastěnka, symbolizující **ZEMI RUSKOU**, se pokouší probudit spícího Jasného Sokola právě v noci a **ZDALEKA NE NÁHODOU** se jí to podaří chvíli před úsvitem **TŘETÍ NOCI**. Vždyť i ve Slovansko-Árijských védách se říká, že obrození **ZEMĚ RUSKÉ** začne právě po **TISÍCILETÉM JHU CIZOZEMSKÝCH NEPŘÁTEL, KTERÍ OTRAVUJÍ DUŠE LIDÍ!** A vždyť Jasný Sokol je pták-vojín, **OBRÁNCE RUSKÉ ZEMĚ, JEJÍŽ OBROZENÍ ZAČÍNÁ JEHO PROBUZENÍM**. Není snad mnoho „náhodných“ shod mezi smyslem skazky a reálnými událostmi minulosti našeho národa? A mezi skazkou a textem Slovansko-Árijských véd? Samozřejmě, náhodného nic nebývá.

Jde o to, že **CIZOZEMCŮM – PARAZITICKÉ ŠEDÉ RASE** – se podařilo proniknout a rozvinout svou aktivní činnost na Midgard-zemi **TEPRVE PO PLANETÁRNÍ KATASTROFĚ PŘED 13018 ROKY (K ROKU 2009)**. Proniknout se jim podařilo, ale jednat začali **NEJDŘÍVE V ZEMÍCH, KTERÉ BYLY OSÍDLENY V PODSTATĚ LIDMI ŽLUTÉ A ČERNÉ RASY**. Právě na územích těchto zemí a těchto ras **CIZOZEMCI VYTVÁŘELI SVÉ MĚSÍČNÍ KULTY**. A jakmile upevnili své pozice v zemích obklopujících Slovansko-Árijskou říši – Velikou Tartarii – prostřednictvím **KULTU ZLATÉHO TURA a KULTŮ OSIRISE-ATTICA-ADONISE-DIONÝSE** cizozemci začali zotročovat vlastní území Slovanů-Árijů, počínaje západní provincií Veliké Tartarie – Kyjevskou Rusí!

²⁶ „Slovansko-Árijské védy“, Santije védy Peruna, kruh 1, Santije šestá, 48 s.

PRÁVĚ V POSLEDNÍ NOCI SVAROGA CIZOZEMCI začali zotročovat ruský národ a jeho země! Připomeňme si, že pojem Dny a Noci Svaroga je pojmem kosmických přírodních jevů, což znamená, že jejich délka **NEMÁ ČASOVĚ STEJNÉ INTERVALY**. Délka Nocí a Dnů Svaroga závisí na délce oblastí v prostoru, které jsou příznivé či nepříznivé pro duševní rozvoj a do nichž se dostává rameno naší galaxie při otáčení kolem své osy a postupném pohybu v našem vesmíru.

Právě proto se ve Slovansko-Árijských védách uvádí, že poslední **NOC SVAROGA NA SEDM KRUHŮ ŽIVOTA TMOU ZAHALÍ ZEMĚ RODŮ RASY VELIKÉ!** Kdyby délka Dnů a Nocí Svaroga byla – **STEJNÁ**, pak by bůh Perun neupřesňoval před 40013 roky délku Dnů a Nocí Svaroga. V té době cizozemci na Midgard-zemi ještě nebyli a všichni jeho posluchači dobře věděli, co to jsou Dny a Noci Svaroga.

A o tom se přímo mluví ve Slovansko-Árijských védách. A dokonce po planetární katastrofě před 13018 roky se cizozemci nedokázali trvale usadit na Midgard-zemi:

*7. Mnoho kruhů života projde
Midgard-země po cestě Svaroží...
Děti lidské znovu vystaví hrady a chrámy
těm bohům, na něž se pamatují...
Život pravdivý a šťastný
se navrátí na země Veliké Rassenije...
Ale žreci **CIZOZEMŠTÍ...**
Z CHRÁMŮ ZLATÉHO TURA
... A ŽRECI ZABITÉHO VANDROVNÍKA
BUDOU CHTÍT ZNIČIT JEJICH MÍR A KLID,
NEBOŽ ŽRECI TITO ŽIJÍ
PLODY CIZÍ PRÁCE.²⁷*

Z tohoto textu je jasné, že po planetární katastrofě lidé, kteří přežili, znovu postaví nová města a chrámy **TĚM BOHŮM, NA NĚŽ SE PAMATUJÍ**. Tato slova dávají pochopit, že za katastrofy lidé ztratili větší či menší část světového názoru, který měli **PŘED KATASTROFOU**. Vždyť není náhoda, že Nastěnka chápe **NAVIGÁTOR**, který jí dala bohyně Karna, jako kouzelné samochodné klubíčko cestoměrné! Právě po katastrofě, kdy na Midgard-zemi nezůstaly vysoké technologie, mnohé všední životní předměty našich předků byly jejich potomky chápány jako **KOUZELNÉ**. Právě proto se ve vědomí lidí zkomolil pojem, který naši předci **VKLÁDALI DO SLOVA BŮH!**

PŘED KATASTROFOU LIDÉ CHÁPALI MOŽNOSTI SVĚTLÝCH HIERARCHŮ JAKO VÝSLEDEK VÝVOJE ČLOVĚKA, KTERÝ DOSÁHL ÚROVNĚ TVORBY – OVLIVŇOVÁNÍ PROCESŮ MIKRO- A MAKROKOSMU SVÝM VĚDOMÍM! Právě ČLOVĚKA a ne nějaké

²⁷ „Slovansko-Árijské vědy.“, Santije vědy Peruna, kruh 1, Santije šestá, 46 - 47 s.

NADPŘIROZENÉ BYTOSTI! PO KATASTROFĚ lidé začali chápat vše takové jako **NADPŘIROZENÉ!** Stalo se tak proto, že katastrofa **VRHLA** civilizaci Midgard-země **Z GALAKTICKÉ ÚROVNĚ VÝVOJE ZPĚT DO DOBY KAMENNÉ.**

A právě to vytvořilo **NEZBYTNÉ PODMÍNKY** pro další uchvácení zemí Veliké Rassenie, o čemž se píše ve Slovansko-Árijských védách:

*8. A přijdou žreci cizozemští
do zemí Rasy veliké
jako trhovci a vyprávěči,
a ti lživé legendy přinesou,
a začnou učit životu nepravdivému
lidi Rasy veliké,
neznající zla a podvodů...
A mnozí lidé se nechají svést
a chytit do sítí lsti a podvodu,
a vymění Svět pravdy za devět neřestí:
smilství, lež, sebelásku, bezdušnost,
neplnění povinnosti, nevědomost,
nerozhodnost, lenost a požitkářství.*

*9. A **ZŘEKNOU SE** mnozí lidé
Svaté víry předků svých
a naslouchat začnou slovům cizozemských žreců,
která jsou **HŘÍŠNOU LŽÍ,**
svádějící lidské děti
z cesty Sil Světla...
Časy krve a bratrovražd
přinesou cizozemští žreci
na prostory zemí Rodů Rasy veliké,
a začnou lidi obracet na Víru svou...*

*10. Lidé Rasy budou prosit
o pomoc cizozemské žrece,
sloužící cizím bohům
a bohu Světa tmy...
A žreci zabitého poutníka
se lživým úsilím je začnou utěšovat,
a **OVLÁDNOU JEJICH DUŠE,**
i BOHATSTVÍ dětí lidských...
A prohlásí lidi Rasy veliké otroky Boha,
kterého sami zabili..
a začnou jim hlásat,*

že **UTRPENÍ JE BLAHEM,
NEBOŤ TRPÍCÍ UZŘÍ BOHA...**²⁸

Šedá parazitická rasa prostřednictvím svých „vyvolených“ služebníků právě o poslední Noci Svaroga se přibížila k zemím Velké Rassenie a během tisíce let je **PLNĚ UCHVÁTILA!** Slovansko-árijské země byly **ZALITY** krví Slovanů-Árijců, přičemž probíhala nejrozsáhlejší **GENOCIDA** původních národů této říše, hlavně ruského národa! Poslední kruh života Noci Svaroga, jehož velká část připadá na 20. století, byl nejtěžším pro původní národy Ruska, zejména Rusy. Noc je vždy nejtemnější před úsvitem!

Cizozemci a jejich sluhové se pokoušeli fyzicky zničit geneticky nejčistší národ bílé rasy – **RUSY!** Spěchali, aby zničili ruský národ předtím, než se zbaví omámení a probudí se! Šedá rasa se prostřednictvím svých služebníků pokoušela zničit národ, jehož probuzení ze spánku jí hrozilo **PROHROU V POSLEDNÍ BITVĚ SVĚTLA A TMY.** Vždyť podle **TÓRY NENÍ NÁHODA,** že nad vyvoleným národem **ZAZÁŘILO SVĚTLO BOHA JAHVE TEHDY, KDY VŠECHNY OSTATNÍ NÁRODY ZAPADLY DO TMY A CHAOSU:**

2. A tak, TMA POKRYJE ZEMI a MLHA NÁRODY, A NAD TEBOU ZAZÁŘÍ SVĚTLO BOŽÍ a jeho sláva.

3. A BUDOU CHODIT NÁRODY ZA SVĚTLA TVÉHO a KRÁLOVÉ – ZA LESKU ZÁŘE TVÉ.

4. Pozvedni své oči, ohlédni se kolem a dívej se: všichni SE SEŠLI ZE ZEMÍ VYHNANSTVÍ a jdou k tobě, synové tvoji zdaleka jdou, a dcery tvé spolu s KRÁLI BUDOU VYCHOVÁVÁNY.

*5. Potom uvidíš, a rozzáříš se, a nadchneš se radostí, a tvé srdce se naplní vděčností, neboť BUDE TVÝM VŠECHNO BOHATSTVÍ ZÁPADU, BOHATSTVÍ NÁRODŮ PŘEJDE K TOBĚ.*²⁹

Naprosto „NÁHODOU“ **SVĚTLO BOHA JAHVE ZAZÁŘILO TEHDY, KDYŽ ZAČALA NOC SVAROGA,** a naprosto „NÁHODOU“ **KONEC SVĚTA – ARMAGEDDON, PODLE TĚŽE TÓRY ZAČAL V ROCE 1995!** Ale vždyť v tomto roce začal **NOVÝ DEN SVAROGA!**

Proto se ve Skazu o Jasném Sokolu hovoří o **TŘECH NOCÍCH SVAROGA,** a teprve **PŘED ÚSVITEM POSLEDNÍ, TŘETÍ NOCI SE NASTĚNCE DAŘÍ PROBUDIT JASNÉHO SOKOLA!** Události skazky opravdu zobrazují to, co se bude muset stát na Midgard-zemi, a ne v dalekém čertogu Finista (souhvězdí Sítě). Vždyť Jasný Sokol je **OCHRÁNCEM ZEMĚ RUSKÉ A S JEHO PROBUZENÍM JE SPOJENO OBROZENÍ RUSKA.** A Rusko, ať ho nazývali jakkoli, bylo vždy na Midgard-zemi. Ale vrátíme se zase k textu skazky:

²⁸ „Slovansko-Árijské vědy“, Santije vědy Perunovy, kruh 1, Santije šestá, 47 - 48 s.

²⁹ Pět knih a gaftarot. Kniha „Dvarim“, Ješajagu LX, 2 - 5, 9 - 16, 1286 - 1287 s.

... A když letěli, Nastěnka se zeptala:

„Sokole, Sokole, kam letíš, vždyť tvé ženě bude teskno!“

Finist-Sokol odpověděl:

„Letím k tobě, krásná dívko. A kdo muže vyměňuje za vřetýnko, za talířek a za jehličku, taková žena muže nepotřebuje, ta tesknit nebude.“

„A pročpak ses oženil s takovou ženou?“ zeptala se Nastěnka. „Neměls vlastní vůli?“

„Zdá se, že to nebyla moje vůle, ale lektvar cizozemský a kouzelný, on a osud, ale láska to nebyla.“

A tak letěli spolu dále. A za úsvitu slétli na zem, vedle nebeské lodi Tarcha Perunoviče. Vzal Daždbog sokola s holubicí do lodě nebeské a dovezl je přímo na Midgard-zemi...“